

ANKETA V ASTRU

Kaj menijo kupci?

Pred časom smo pisali o dokaj slabem poslovanju Astrine blagovnice za Bežigradom. Imeli so izgubo in tudi sicer kupci niso bili preveč zadovoljni z izbiro in postrežbo. V tozdu Astrinih blagovnic so izgubo pokrili in delajo brez motenj. Zamenjalo se je vodstvo tozda, zamenjalo se je tudi nekaj delavcev. Morda bomo stanje najbolje ocenili na podlagi izjav kupcev:

Zofka Sopčič

Violeta Kranjc

Vencelj Benedičič

Nevenka Krmelj

Tina Španja

Jože Zadravec

Zofka Sopčič, upokojenka:

»V Astrini blagovnici stalno kupujem, ker stanujem v bližini, na Apihovi 17. Letos sem kar precej kupila: termoakumulacijske peči, gospodinjstvene aparate itd. Moram reči, da so na tehničnem oddelku zelo prijazni. Pa pogledajte ta kruh! Edino v Astru dobim tiste vrste kruha, ki si ga želim. Ne vem kako drugi ocenjujejo, toda jaz sem zelo, zelo zadovoljna.«

Violeta Kranjc, medicinska sestra:

»Zdajle izbiram nogavice. Tu kupujem večkrat. Mislim, da so kar dobro založeni, tudi nad prijaznostjo se ne bi pritožila.«

Vencelj Benedičič, ključavničar:

»Stanujem na Črnučah in sem v Astru stalni kupec. Včasih dobim kar iščem, drugič spet ne. Včasih so to malenkosti, ki bi jih morala imeti vsaka trafika, pa jih tudi tukaj ne dobim. Glede cen pa bi rekel le to, da ni nikjer nobene kontrole. Tukaj je lahko 30% ceneje, čez cesto v drugi trgovini pa 50% dražje in obratno. Nobenega reda ni pri cenah. Cene so zdaj prava loterija. Postrežba se mi zdi tako – povprečna.«

Nevenka Krmelj, komercialistka:

»Ker delam v bližini, stanujem pa zdaj v Škofji Loki, sem na Astrino blagovnico precej vezana. Ko pridem v Škofjo Loko je ura že pet ali več in res ni morem prav ničesar več kupiti. Založeni so zdaj v Astru bolj kot poleti. Postrežba je dobra, razen na oddelku pozamentarije včasih niso najbolj vjudni. Dosti je, da imajo eno samo prodajalko, ki ima slab dan in potem se hitro razširi slab glas. Zelo sem občutljiva glede tega, ker sem bila sama več let vodja oddelka v neki ljubljanski blagovnici.«

Tina Španja, kontrolor obračunov v Inex-Adriji:

»Vsak dan sem v Astru, ker imamo bone, ki jih lahko le tukaj vnovčimo. Kupujem špecerijo. Dobro so založeni, ni kaj! Na zelenjavi moram včasih malce čakati, sicer pa sem zadovoljna. Mislim, pa, da imajo tukaj nekoliko dražjo konfekcijo kot drugje. Stanujem sicer v Šiški. Kar drugje nimajo tudi tu ni najti. Iskala sem telovadnice copate, pa superge in jih nisem nikjer našla.«

Po pogovoru smo obiskali vodjo bežigradske blagovnice Jožeta Zadravca in ga seznanili z mnenji kupcev:

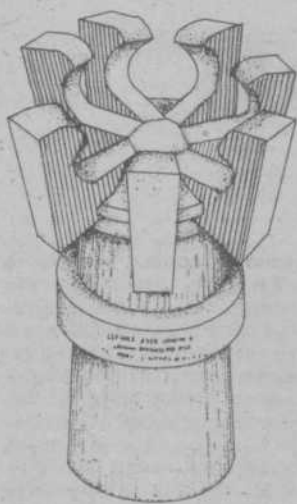
»Načelno se povsem strinjam s kupci glede asortimana. Glede števila prodajalcev pa moram reči, da jih je res premalo, da pa smo že storili potrebne korake. Tako ob konicah, to je od 9. do 12. in od 16. do 17. ure uvajamo tretjo izmeno, kar pomeni, da del prodajalcev dela deljeno. Več nas glede na pokritje stroškov zdaj ne more biti. Z razširitvijo asortimana bodo možne tudi spremembe glede kadrov. Vemo, da moramo še veliko storiti, potrebno bo še interno izobraževanje. Trudili smo se, da bi bili letos dobro založeni, da bi imeli tudi »sladkorčke« ki jih drugje ni bilo moč najti. Želimo pritegniti vse Bežigradjane od blizu in od malo dalje, da bi Astra postala res njihova blagovnica. Upam, da nam to deloma že uspeva!«

BORUT POGAČNIK

PRAZNOVANJE V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

Že šest let, odkar je odprt bežigradski dom starejših občanov, praznujejo v domu Dan republike. Letos so ga slavili 24. novembra. Direktorica doma Mirjam Bellč je govorila o pomenu tega dne. Prisotne stanovalec in goste sta potem pozdravila predsednik krajevnega združenja SZZL Stožice Sakib Duberič in predsednik krajevnega združenja ZB NOV Janez Dremelj. Čestitke za praznik jim je izročila tudi pionirka iz osnovne šole Danile Kumar. V lepem kulturnem programu so nastopili stanovalec in delavec doma s pevskim zborom in recitacijami. Odprli so tudi razstavo ročnih del, ki so jih stanovalec napravili sami (na sliki). Po končanem programu so predstavniki krajevnega združenja Stožice obiskali še nekatere nepokretne in bolne stanovalec ter borce aktivna ZB NOV.

D. R.

Prebivalci dvanajstih občin Hercegovine so 12. novembra na velikem ljudskem zborovanju v Gackem proslavili 40-letnico ustanovitve slavne 29. hercegovske udarne divizije NOV. Ta divizija, v kateri so bili borci vseh narodov Jugoslavije (v 10. brigadi je bil tudi bataljon z imenom »Josip Jurčič«), je od ustanovitve novembra 1943 prešla bojno pot od Gackega v Hercegovini do slovenskih Karavank. Skupno s 15. in 18. slovensko divizijo NOV je osvobodila tudi Ljubljano.

Slovesnost ob 40-letnici 29. hercegovske divizije

Borci te divizije so skupaj z borci 15. in 18. slovenske divizije NOV osvobodili tudi Ljubljano

Preživeli borci ne morejo pozabiti, kako lepo jih je sprejela Ljubljana 9. maja 1945 zjutraj. O tem so te dni pisali hercegovski časopisi in govorili govorniki na slavnostnem zborovanju v Gackem.

Zborovanju se je udeležilo več tisoč ljudi iz Hercegovine in Bosne, veliko preživelih borcev divizije in med njimi 42 generalov. Med zborovanjem je narodni heroj Vlado Šegrt odkril 3 metre visok spomenik iz jablaniškega marmorja, ki predstavlja cvet. Čaša cveta simbolizira divizijo, cvetni listi pa 10., 11., 12., 13., in 14. brigado, artiljerijsko brigado in brigado KNOJ.

Posebej ganljivo je bilo, ko je legendarni komandant te divizije, narodni heroj Vlado Šegrt, prejel »Veliko plaketo obojarskih sil Jugoslavije«. Vsebinska in poudarjena besede njegove zahvale so dvignile na noge vse zbrane in

marsikomu so se orosile oči. Vlado Šegrt je prvi posameznik, ki je dobil tako priznanje. Doslej so ga dobile le enote NOV oziroma JLA.

Še ena posebnost je vredna zapisa. Tako imenovano partizansko kosilo za 1700 oseb je bilo v veliki telovadnici osnovne šole. Vse, meso, siri, kruh različnih vrst in pecivo, značilno za Hercegovino, so spekle in darovale svojim borcem in gostom družine iz Gackega in okolice. Mize so se šibile pod dobotami, ki so jih na mizo nosili vojaki naše JLA.

Iz Slovenije sta se zborovanja v Gackem udeležila delegaciji občine Logatec, ki je pobratena z občino Gacko, in iz naše občine ki je pobratena s hercegovsko občino Trebinje. Obe občini sta pobrateni na podlagi dejstva, da je 29. hercegovska udarna divizija v dneh okrog 9. maja 1945 na bojnem pohodu od

Postojne prek Ljubljane do Karavank z mnogimi žrtvami osvobodila tudi Logatec in Ljubljano.

Delegata naše občine, Stane Koman, podpredsednik MO ZZB NOV, in Jože Simič, podpredsednik MK ZRVS, sta bila med nekdanjimi borci 29. hercegovske divizije zelo lepo sprejeta, tako v Trebinju kot v Gackem. S komerkoli sta govorila, vsi so se sponinjali navdušenega sprejema v osvobodjeni Ljubljani in pošiljali pozdrave vsem Ljubljancem. Predstavniki občine Gacko so jima po proslavi pokazali veliko partizansko travnatno pokopališče na robu mesta, kjer ima vsak padel borec NOV iz občine Gacko svoj spominski kamen z izklesanim imenom, letnico rojstva in smrti. Pokazali so jima tudi termoelektrarno Gacko, ki uporablja premog iz dnevnega kopa. Premog, ki žal vsebuje precej jalovine, je namreč tik pod površino celotne doline, v slojih debelih nad 10 metrov.

E. A.

35 LET VVO CICIBAN

Pesem v dar za obletnico

Varovanci Vzgojno varstvene organizacije Ciciban so 23. novembra praznovali. Dobili so torto. Vsak svoj lep kos sočne torte. Presenečeni so ugrabili – kdo le ima rojstni dan, da mu podajo roko in voščilo. Ko pa so jim tovarišice pojasnile, da ima obletnico rojstva celoten vrtec, so otroci dejali – potem mu pa zapojmo. In radostni so zapeli.

Otroci so zapeli tudi naslednji dan. S pesmijo so pozdravili predstavnike občinskih družbenopolitičnih organizacij, skupnosti otroškega varstva in občinske skupščine, ki so obiskali kolektiv, mu voščili k visoki obletnici in izrekli priznanje za dosežene uspehe.

Tri leta po osvoboditvi – 1. julija 1948 – je v hiši, obdani z vrtno, v Zupanovi ulici 10 začela delovati majhna vzgojno varstvena ustanova.

Sprva je bilo v njenem varstvu 45 otrok – predšolskih, pa tudi nekaj šolarjev starih do 14 let je bilo med njimi. Vrtec sam ni kupoval hrane, ker je ni bilo. Dodeljeval mu jo je Glavni odbor RK Slovenije iz mednarodne pomoči. Otroke je pod vodstvom Blanke Rajster varovalo 9 delavk.

Vrtec v Zupanovi ulici 10 je bila prva enota danes velike VVO Ciciban.

Tri leta po ustanovitvi je vrtec pridobil zdravnika dr. Jamška, ki je enkrat na mesec pregledal zdravstveno stanje otrok. Dobil je tudi novo upravnico Antonijo Bajlič, ki jo je po njeni upokojitvi 1961 leta zamenjala Terezija Zajc, še danes ravnateljica Cicibana.

Več kot deset let vrtec ni doživel kakšnih bistvenih sprememb. Šele

leta 1960, ko je zaradi naraščajočega števila otrok postal pretesen, so ga prenovili in povečali kuhinjo na 100 obrokov dnevno. Prenova pa je bila le izhod v sil. Začel se je boj za prostor.

Z graditvijo novih stanovanjskih naselij v soseski 6 in ob ulici Pohorskega bataljona (in tudi v drugih predelih občine) je problem družbenega varstva otrok postal iz dneva v dan bolj pereč. Ob tem dejstvu so odgovorni v občini proučevali razmisli in izdelali program za graditev vzgojno-varstvenih objektov. V programu je bila upoštevana tudi graditev vrtca v Šarhovi 29, ki so ga odprli oktobra 1967. Sprejel je 85 predšolskih otrok in 36 dojenčkov. V njem je dobila prostor tudi uprava, ki se je preselila iz vrtca v Zupanovi ulici. Ko je bila leta 1970 zgrajena šola Franceta Bevka, je Ciciban v njej dobil dva prostora za 50 otrok in zatem še novo enoto Urške Zatlje na Ježici. V okviru Cicibana je bilo tedaj skupaj 285 otrok, kolektiv pa je štel 47 delavk.

Rasla so nova naselja (BS-7 in BS-3), z njimi vred pa je naraščalo tudi število priseljenih mladih, zaposlenih staršev z majhnimi otroki. Kam z njimi? Zmogljivosti že obstoječih enot so bile prepričle. Stanje naj bi rešili s pomočjo samopripravkov občanov.

S prvim samopripravkom je bil leta 1974 zgrajen vrtec v Gogalovi ulici za 250 predšolskih otrok in 56 dojenčkov, z drugim pa leta 1977 vrtec v Allendejevi ulici za 258 otrok. Toda kljub temu je bilo prostora še vedno premalo.

Prošnje staršev za sprejem otrok v vrtec so se kopičile. Pojavila se je čakalna doba – problem, ki je po-

Ob proslavi svojega 35-letnega obstoja je VVO Ciciban priredila razstavo likovnih izdelkov otrok. V enoti na Reboljevi ulici je bilo v dneh od 22. do 24. novembra prikazanih izredno veliko pestrih podob – zanimiv prikaz otrokovega domišljjskega sveta. Razstavljene so bile tudi knjige, primere za določeno starostno dobo otrok. Knjige – izdala jih je založba Mladinska knjiga – je bilo mogoče tudi kupiti. Zamisel, prikazati staršem in drugim obiskovalcem razstave tudi ustrezne knjige za otroke, je vsekakor hvalevredna. Dal jo je iniciativni odbor za pripravo proslav, ki je navezal stike z založbo Mladinska knjiga.

vzročil pri starših hudo jezo. Kako velika je bila tedaj prostorska stiska, povedo tile podatki: leta 1976 je bilo odklonjenih 413 otrok, naslednje leto 703 in leta 1978 kar 909 otrok.

Veliko olajšanje je prinesel nov vrtec Posavje. Grajen je bil vzporedno v dveh fazah in je bila prva nared marca 1980, druga pa maja 1981. Lani je bil pridobljen še vrtec v Reboljevi ulici, z oddelkom za otroke, motene v duševnem in telesnem razvoju, v njem je 8 otrok, in še oddelke v stolpnici na Glinškovi ptičadi.

Tako je minilo 35 let. V tem svojem jubilejnem letu je Ciciban odprl še tri oddelke na Bratovski ptičadi.

S postopno graditvijo objektov in vključitvijo čedalje večjega števila otrok v družbeno varstvo se je Ciciban razvil v veliko samostojno organizacijo, ki obsega danes 70 vzgojnovarstvenih oddelkov s 1524 otroki, varuje in vzgaja jih 219-članski kolektiv. Z vso pravico je lahko ponosen na ta razvoj, v katerega je pod dolgoletnim vodstvom prizadene in vztrajne ravnateljice Terezije Zajc vložil veliko truda in moči. Med silno borbo za prostor ni zanemaril lastnega strokovnega izpopolnjevanja, utrjevanja organizacije dela in vrste drugih nalog, ki jim jih nalaga naš čas. Vse za dobro otrok.

EDA KOMAVLI